

„FIGYELŐ“
UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT

BUDAPEST
Telefon: 971—46.

Lap: _____

Pesti Hirlap

1934 Jan. 5.

Megjelent: _____

— „Rákóczi-ut és Thököly-ut“. Most volt huszonöt éve, hogy egy reggelen, különösen a Rottenbiller-utca környékén, *Rákóczi-ut és Thököly-ut* címmel falragaszok lepték el a házakat és amellet verték a dobot, hogy Rákóczinak és kuruc társainak hazahozatala kapcsán nevezzék el a Kerepesi-utat Rákóczi- és a Csömöri-utat Thököly-utnak. Hogy ez utóbb meg is történt, bizonyítja a jelen, de hogy hol született meg e névváltoztatás gondolata és kik kardoskodtak mellette, ma már alig tudja valaki, hiszen akkoriban sem tulságosan ünnepelték a szép eszme megpendítőit és nyélbeütőit. Az elmúlt negyedszázados évforduló kapcsán érdemes erről megemlékezni, mert szerény polgári társaság munkás férfiai és nem előkelőségek voltak e jól bevált névcsere bábái. A Rottenbiller-utcában volt huszonöt évvel ezelőtt a „Rákóczi-társaság“ helyisége, ahol *Száva János* iskolaigazgató és dr. *Walkó* nőorvos vezetésével lelkes férfiak jöttek össze és országos meg városi ügyeket vitattak meg hazafias céllal. Egyik esti választmányi ülésen *Guttermuth János* fogorvos indítványozta az utcai névcsereét és nem sokat teketóriázott, hanem a maga költségén kinyomatta a fönt említett plakátot, két testvérének és *Borovszky* asztalos-meg *Balogh* kereskedő-barátainak segítségével maga ki is ragasztotta. Gyors elhatározásának, meglepő föllépésének eredménye volt az, hogy a főváros vezetősége hivatalosan magáévá tette az éppenséggel nem hivatalos helyről és ugyancsak nem hivatalos formában előterjesztett javaslatot, amelynek apját, *Guttermuth Jánost* a Rákóczi-társaság egyik későbbi választmányi ülésén *Thaly Kálmán*, a dicső fejedelem emlékének hű őrzője így üdvözölte:

— Szivem mélyéből üdvözlöm a szép eszméért és ügyes megvalósításáért. Ha minden német nevű magyar ember ilyen bátor és lelkes hazafi volna, soha nem kelene a haza sorsán aggódnunk.